

Ara comença a ser l'hora de la bona collita

Si intentem per un moment, situar-nos a l'any 1982, podem observar —amb esgarrifances— com es trobava l'Estat Espanyol: acabat de sortir d'un intent de cop d'Estat; amb una Democràcia insegura que ens feia témer per la seva continuïtat; la manca de govern degut a la crisi del projecte centrista continuador del règim anterior; una economia desfeta per la impossibilitat i la manca de valentia del govern d'UCD de refer les destrosses de la Dictadura; unes autonomies sense traspàs suficients ni poders reconeguts; una incapacitat de fer front a la greu situació del País Basc; un atur sense estratègia per contenir-lo; un aïllament per manca de política exterior i de credibilitat internacional, etc. etc...

El massiu suport popular al govern socialista va ser l'expressió del desig unànime de canviar, de convertir aquest País en un Estat modern, amb progrés, que caminés clarament vers la justícia, la igualtat en la millora de les condicions econòmiques, socials, culturals de tots els ciutadans.

Que n'és de lluny tot això!

Han passat dues legislatures amb govern del Partit Socialista, i ara, la situació és tan diferent que qualsevol dels punts assenyalats abans pot dir-se que han canviat radicalment.

Però això no ha estat gens fàcil. Ha calgut, no només un govern extraordinàriament estable, sinó —conjuntament amb l'esforç i el treball de

tots els ciutadans— un coratge, una valentia, i unes idees clares sobre un model econòmic, social i polític d'Estat que tantes dècades ha mancat.

La fermesa davant alguns «poders fàctics» ha consolidat la Democràcia. La valentia en la reconversió de l'economia ha comportat situar-nos com a capdavanters d'Europa en creixement. La convicció de pertànyer a un Estat plurinacional ha permès avenços —que no han finalitzat— en política autonòmica. Decisions difícils i participació amb idees ens han portat a ésser plenament reconeguts internacionalment i formar part de ple dret de les Comunitats Europees.

L'atur disminueix cada dia. El poder adquisitiu augmenta. Jubilats i pensionistes veuen apropar els seus

ingressos —lentament però sense parar— a allò que hem de considerar pensions dignes. La Seguretat Social abasta ja pràcticament el 100 % de la població. El frau fiscal, perseguit amb duresa, ha portat a estar ben a prop d'aconseguir una fiscalitat basada en què qui més té, més pagui.

Han estat set anys duríssims de treball, d'esforços, de sacrificis per a tothom.

És per això, perquè aquest balanç positiu no es trenqui, que cal que la majoria actual continuï, que el Govern Socialista pugui

ara amb el suport de la població, tirar endavant les mesures necessàries perquè tots poguem disfrutar dels beneficis de l'esforç realitzat.

Millorar la Sanitat, l'Ensenyament, la Justícia. Aprofundir l'Estat de les Autonomies vers un Estat de característiques federals. baixar fins al màxim possible la taxa d'atur i engegar més mesures de protecció als aturats. Realitzar plenament la igualtat de la dona. Donar camins de plena participació i integració al jovent. Treballar de manera preventiva

contra la droga i ampliar els sistemes de protecció i cura per drogodependència. Treballar permanentment per una política de solidaritat i cooperació amb el tercer món. Eliminar radicalment el frau fiscal, etc...

Es tracta, en definitiva, que tota la societat pugui percebre i viure que tot l'esforç necessari per remuntar aquest país des de la situació preagònica del 82, no ha estat inútil. Que ara sí que ja és possible gaudir del benestar i del progrés en el camí vers aquella veritable vida humana i huma-

nitzada que des de sempre ha estat el nostre somni, però que —encara— queda lluny.

Només la continuïtat del Govern Socialista ho garanteix. Sincerament, creieu que hi ha una alternativa que pugui millorar aquest balanç?, que pugui garantir sense falses promeses, un millor futur?

En tot cas, tots i cada un de nosaltres aviat tindrem la paraula. Sortosament, ja que estem en Democràcia.

Mollet del Vallès, setembre de 1989.

PSC
PSC-PSOE